

затворен сега в тъмницата с двамата му синове?

- Знам го зер - каза Никола. - Аз съм му продавал кюмюр за хана.

- Ха, по-добре! То хана веч запустя, но ти иди у дома на хаджийката, уж че имаш да вземаш 5 или 10 гроша за кюмюр, но гледай да не те виждат хора като отидеш у тях и тогава ѝ кажи, че ний сме те пратили с хабер, ако знай де е син ѝ Хаджи Димитър, да му каже, че го търсим, че други път като дойдем тука, ще те пратим да го доведеш при нас!

- Добре, каза Никола - ще се потрудя - и се върна.

Ний пак отидохме при нашите кюмюрджии. Никола ни разказа, че ходил да разпитва за Хаджи Димитър, но Хаджидимитровата майка казала, че не го знай къде е. Види се работата, че старата Хаджидимитрова майка не е вярвала на нашия кюмюрджия, да не я измами. Ний по мислихме и рекохме на Никола кюмюрджия:

- Никола, ти пак натовари магаретата с кюмюр и пак иди и кажи на Хаджидимитровата майка, че ний ще съберем четата и ще потеглим да ходим по горите, та сетне да иска синът ѝ да дойде при нас, не ще може да ни намери!

Никола пак натовари хромите магарета с кюмюр и отиде. Върна се Никола кюмюрджия и ни разказа, че Хаджи Димитър го намерили, че и той дохождал да ни търси, но като излязал до Калоянския кайряк над Камарските лозя, мислел, че това е Матейската гора, никого не видял там и пак се върнал в града и сега не го знаят къде е. Посъветвахме се със Стояна (Папазов) да проводим пак Никола в Сливен дано да намери Хаджи Димитър и да го доведе, че щом сега не се намери, то по дире ще бъде мъчно, защото щом се появим с четата и потерите ще ни погнат!

Никола кюмюрджия този път, като се върна от града, доведе Хаджи Димитра при нас: добре облечен, руса коса, очи май зелени, на бой - нисък, разтъртен. Върху него - два пишова, ятаган черно-чирен, едно шишане с даалийски чакмак, 5 педи дълго, 5 драма куршум носи. Годиците му бяха около 20.